

Jamsai

ขี้นกว่างของค่าว่าป้ารักก็คือเขา
แล้วเวลาตอนนำก็งะไปให้รอใจสั้นได้ขิง

Jamsai
ทดลองอ่าน

PUMA

Jamsai
ทดลองอ่าน

แอบ
เป็น
แฟนเธอ
อยู่นะ
รู้ยัง

Jamsai
ทดลองอ่าน

พิศพัทธ์ วัฒน
Hata * มว

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย Jamsai Love Series ได้ที่

www.facebook.com/jamjeedbook

Jamsai Love Series

PUMA แอบเป็นแฟนเธออยู่จริง

มีลค์พลัส เอียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2360-0

ภาพประกอบ

ศุภรดา สงวนสิน (H a t a *)

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกวย-จตุรรม

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 149 บาท

พิมพ์บน

กระดาษชนิดอเนกประสงค์

หัวใจสายตาคุณ

www.greenread.com

ทักทาย

เข่าว่ากันว่า 'เสื้อสองตัวอยู่ถ้ำเดียวกันไม่ได้' แต่สำหรับนิยายเซ็ท 'Head U, Luv You' นั้น...มีเสื้ออยู่ร่วมถ้ำกันถึง 'สี่' ตัว!!! ดังนั้นไม่ต้องบอกก็รู้ว่ามันจะวุ่นวายขนาดไหน >_<

เพราะเสื้อสี่ตัวไม่น่าอยู่ห้องเดียวกันได้ โปรเจกต์กลุ่ม 'เสื้อสี่ตัวอยู่ห้องเดียวกันได้หรือออออ!' จึงได้ถือกำเนิดขึ้นเพื่อตามติดชีวิตแฮตทิงส์ของมหาวิทยาลัยสิงห์สุทธาอะไรจะดีขนาดนี้ ได้ทั้งคะแนน ได้ทั้งตามติดชีวิตหนุ่มหล่อ แต่ความยองนังแอบรู้สึกว่าเป็นเสื้อ 'คน' นี้พิเศษกว่าคนอื่น ๆ

ซึ่งคนคนนั้นก็คือ แฮตรุ่นปี 3 'พุ่ม่า' นั้นเองงง คิดแล้วก็อิจฉาทำไมตอนเรียนไม่เห็นมีอะไรแบบนี้บ้างเลยยย มยองนังอยากทำแบบ 'แพม' นางเอกคนล่าสุดของ 'มิลค์พลัส' ที่คอยไปแอบตามถ่ายรูป อัปเดตชีวิตของหนุ่มสุดหล่อ แล้วก็ดูเหมือนว่าพระเอกของเราจะรู้ตัวซะด้วย แล้วอย่างนี้แพมจะทำยังไงดีละ

ติดตามเรื่องราวของเสื้อน่ารักกับสตอล์กเกอร์จำเป็น ในเรื่อง 'PUMA แอบเป็นแฟนเธออยู่เนรู้อย่าง' ซึ่งมยองนังรับประกันความสนุก ออบอุ้นหัวใจ ร้อยดาวไปเลยค่า~

ด้วยไม่ตรีจิต

สาวน้อยมยองนัง

สำนักพิมพ์แจ่มใส

JamSai
LOVE
Series

รู้จัก นักเขียน

สวีตีค่า :) กลับมาแล้ว! มิลค์พลัสที่หายไปหนึ่งปี (ทักทายแบบนี้ก็ได้?! > <)
ที่หายไปไม่มีอะไรจะบอกนอกจาก...อู๋ (เรียกน่ารักๆ ว่ามัวแต่เอาเวลาไปทำอย่างอื่นอยู่คะ
แง 5555) ถ้าให้อัพเดทชีวิตตอนนี้ก็...ทำงานประจำมาได้สักพัก ยังรัก CNBLUE
แต่ลุงหนีไปเข้ากรมเป๊ป เอ็นดูพี่ของมินมากแบบอยากหอมหัวทุกวัน เรื่องตื่นเต้นล่าสุด
น่าจะเป็นทำต้นฉบับไม่ทัน ต้องหอบหิ้วไปปั่นระหว่างต่อแถวเล่นเครื่องเล่นที่ Universal
Studios Hollywood คือแพลนทริปไว้แต่ทำงานไม่เสร็จ ร้องให้แล้ววว 55555

เป้าหมายปีนี้ : จะขยันให้มากขึ้น (เหรอกะ?! ทุกคนถาม)

ดีใจที่พุ่มมาได้เป็นหนึ่งในสี่ตัวนะคะ จำได้ว่าตอนคิดชื่อพระเอกกับรายละเอียด
นูนนี่นั่นในซีตั้นซำกันมาก และที่พุ่มมาได้ชื่อพุ่มมาก็ไม่ใช่อะไร อยากให้พุ่มมาเป็นลูกครึ่ง
(ครึ่งคนครึ่ง...55555) เรื่องนี้มาแบบโง่ๆ เบาทมอง พระเอกโทป๊แพนแต่แอบอึ้ง
เพราะโดนมิลค์พลัสแกล้ง >3< ฝากรักเฮตป่วนๆ ทั้งสี่คนกันเยอะๆ เลยน้า~~

ขอบคุณป้ากับแม่และนุ่นมาร์ชสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างค่า
ขอบคุณบ้านแจ่มใสและกอง บ.ก. ที่น่ารักและอบอุ่นเสมอ
ขอบคุณนักอ่านสำหรับกำลังใจตัวโตๆ~~

แวะมาทักทายกันได้ที่ Fanpage : มิลค์พลัส,
Twitter & IG : @milkplusanyway นะคะ รัก! ♥

๗

บทนำ

รายงานการประชุม งานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ครั้งที่ 5/2562

วันจันทร์ที่ 6 สิงหาคม 2562

ณ ห้องประชุมชั้น 2 อาคารกิจกรรมนักศึกษา สโมสรนักศึกษา
(ส่วนกลาง)

กรรมการผู้มาประชุม

นายมัชฌิมา สติประทาน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา

ประธานกรรมการ

นางสาวสกุณา บักชีสกุล

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา

กรรมการ

กรรมการผู้ขอลาประชุม

อาจารย์วิฟาร์ นัยน์ตาสุกใส

อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลหอพักเทียมฟ้า

ติดดูแลหอพักเทียมฟ้า

ผู้เข้าร่วมประชุม

นายศรุกร ตีรภูษานนท์ (ทิกเกอร์)

หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายธนินชน วัชรินทร์ติลล (เลโอ)

หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีทธากุล (พุ่ม่า)

หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จាក់วัวร์)

หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

นายสมิง อยู่พงษ์ไพร

เลขาธิการสโมสรนักศึกษาและผู้สวมชุดมาสคอตเสือ (พีโฮก)

เริ่มประชุม เวลา 10.00 น.

นายมัชฌิมา สติประทาน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา กล่าวเปิดการประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องปรับเปลี่ยนการถือธงของมาสคอตเสือ (พีโฮก)
ในงานกีฬาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา

1.1 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอกล่าวขอบคุณแฮตชั้นปีที่ 1-4
ที่มาร่วมการประชุมเป็นครั้งที่ 5 โดยพร้อมเพรียง ในส่วนของการ
ให้มาสคอตเสือ (พีโฮก) เปลี่ยนจากการถือธงมหาวิทยาลัยเป็นอาหารหรือสิ่งของ
ที่กำลังอินเทรนด์ในปัจจุบันเพื่อสร้างสีสันให้กับงานที่ยังตกลงกันไม่ได้ แม้จะ
ผ่านการประชุมมาแล้วถึงสี่ครั้ง อยากขอความร่วมมือให้หัวหน้าชั้นปีทุกคน
ร่วมแรงร่วมใจหาข้อสรุปให้ได้ในวันนี้

1.2 ประธานการประชุมแจ้งให้ทราบ ขอให้แฮตแต่ละชั้นปีทั้งสี่คน
เสนอไอเดียเกี่ยวกับอาหารหรือสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสือ (พีโฮก)
ถือในงานกีฬาสัมพันธ์ใหม่อีกครั้ง

มติที่ประชุม (กลั่นใจ) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายการประชุม จะเรียกมาทะเลาะกันรอบที่ 5
เพื่อออออ!!!!???

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 1) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสือ (พีโฮก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

2.1 ให้แฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ

2.2 แฮตปี 1 (ทิกเกอร์) เสนอ 'ดัมเบลล์' (เทรนด์ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ)

แฮตปี 2 (เลโอ) เสนอ 'หม้อขามู' (เทรนด์ของกินยอดฮิตที่โคตรอร่อย)

แฮตปี 3 (พุ่ม่า) เสนอ 'ซานม'ไช่่มุก' (เทรนด์เครื่องดื่มยอดฮิต)

แฮตปี 4 (จากัวร์) เสนอ 'ถ้วยรางวัล' (ไม่สนเทรนด์ แต่ต้องการกิมมิก

ที่แสดงออกถึงชัยชนะ)

2.3 แฮตปี 2 (เลโอ) โต้แย้งว่าถ้วยรางวัลไม่ถือเป็นของฮิต และ
การแข่งขันกีฬาควรเน้นการแสดงสปิริต ไม่ใช่การเอาชนะ

2.4 แฮตปี 4 (จากัวร์) ชี้แจงว่าถ้าการแข่งขันกีฬาไม่ต้องการชัยชนะ

ก็ไม่จำเป็นต้องแข่ง ให้ทุกคนยอมแพ้แต่แรก แล้วถอดคอปเป็นเพื่อนกันไปเลย
ยังง่ายกว่า พร้อมเสริมปิดท้ายว่าเพราะเฮตปี 2 (เลโอ) เล่นกีฬาไม่เอาไหน
จึงยกเอาเหตุผลเรื่องแข่งกีฬาเพื่อสปีดมาบังหน้า

2.5 เฮตปี 3 (พุ่ม่า) ชี้แจงว่าบรรยากาศวันงานกีฬาอาจเต็มไปด้วย
ความตึงเครียดจากการแข่งขันและอากาศร้อน จึงเสนอให้มาสคอตเสื่อ (พีโฮก)
ถือชานมไข่มุกเพื่อความผ่อนคลายและสดชื่น

2.6 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) หยิบกีตาร์ที่พกมาด้วยขึ้นมาดีดพร้อมตะโกน
ร้องเพลง 'หัวใจเสื่อ' เพลงประจำมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา ปลูกใจทุกคน
ให้รักใคร่ปรองดองกัน

2.7 เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จากัวร์) เปลี่ยนมาถกเถียงกันเกี่ยวกับ
สโลแกน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ในเกมกีฬา

2.8 เฮตปี 3 (พุ่ม่า) เสนอให้ป้าแม่บ้านในห้องประชุมซื้อชาไข่มุกร้านดัง
ที่หน้าประตู 2 มาแจกจ่ายให้ทุกคนดื่มเพื่อดับความร้อนรุ่มในที่ประชุม

2.9 เฮตปี 1 (ทิกเกอร์) แจ้งป้าแม่บ้านว่าต้องการชานมหวานปกติ
ไซส์ L เพิ่มไข่มุกสองเท่า เฮตปี 3 (พุ่ม่า) ต้องการชานมหวานน้อย ไซส์ S
ใส่ไข่มุก เฮตปี 2 (เลโอ) และเฮตปี 4 (จากัวร์) อิมทิพย์จากการได้เถียง
ไม่ประสงค์รับเครื่องดื่มใดๆ

ระเบียบวาระที่ 2 (ครั้งที่ 2) ผู้เข้าร่วมประชุมเสนออาหารหรือสิ่งของ
สำหรับให้มาสคอตเสื่อ (พีโฮก) ถือในงานกีฬาสัมพันธ์

2.1 ให้เฮตแต่ละชั้นปีเป็นผู้เสนอไอเดียอาหารหรือสิ่งของ

2.2 เฮตทั้งสี่คนยืนยันไอเดียเดิมของตน ไม่มีใครยอมลงให้ใคร

มติที่ประชุม (จำใจ) เห็นด้วย

ความเห็นผู้จัดรายการประชุม กรรมการถอนใจบ่อยมาก น่าจะ
อายุสั้นลงคนละ 10 ปีเห็นจะได้

ระเบียบวาระที่ 3 เลือกสิ่งของที่จะให้มาสคอตเสื้อถือ

3.1 ประธานการประชุมให้เฮตซ์ขึ้นปีที่ 1-4 โหวตเลือกอาหารหรือสิ่งของ
ที่แต่ละคนเสนอ

3.2 เฮตซ์ทั้ง 4 คนต่างเลือกสิ่งของที่ตัวเองเสนอทำให้ตกลงกันไม่ได้

3.3 มีการโต้เถียงกันด้วยคำพูดเชือดเฉือนต่อหน้าประธานและ
กรรมการในที่ประชุมระหว่างเฮตซ์ปี 2 (เลโอ) และเฮตซ์ปี 4 (จากัวร์) พร้อมกับ
มีเสียงดีดกีตาร์และเสียงร้องเพลง 'หัวใจเสื้อ' จากเฮตซ์ปี 1 (ทิกเกอร์)
เป็นชาวนด์แทร็คคลอเบาๆ สีหน้าเฮตซ์ปี 1 (ทิกเกอร์) แลดูสับสนใจอยู่ในที่
รอลังหะกำชัยชนะในการโหวต ส่วนเฮตซ์ปี 3 (พุ่ม่า) นั่งดูขานมหวานน้อย
ไซส์ S ใส่ไข่มุก เอ่ยว่า 'ฮ้า อร่อย' ด้วยเสียงโมโนโทน พยายามดันทุรัง
เสนอไอเดียของตนอย่างแนบเนียน

3.3 นายสมิง อยู่พงไพร (ในฐานะผู้สวมชุดมาสคอตเสื้อ) ของดออกเสียง
เพื่อความสนุกในที่ประชุม

มติที่ประชุม ปวดหัวหนักมาก

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม // ยืนพาราคณะเม็ด

ระเบียบวาระที่ 4 ประธานการประชุมออกโรงยุติความขัดแย้งในการประชุม

4.1 ให้มาสคอตเสื้อพี่โยกกลับไปถือธงมหาวิทยาลัยตามเดิม

มติที่ประชุม (กั๊ดฟัน) รับทราบ

ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม ถ้ามพวกมันทำไม ถ้ามคนถือสิวะ!

ระเบียบวาระที่ 5 แจ้งบทลงโทษหัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1-4

5.1 แจ้งให้ทราบเพื่อปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ห้ามโต้แย้งใดๆ

นายศิริกร ตีรภูษานนท์ (ทิกเกอร์)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 1 (เฮดปี 1)

นายณิชน วิชรินทร์ดิถิก (เลโอ)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 2 (เฮดปี 2)

นายภูมิพัฒน์ พิทยาสีทธากุล (พูม่า)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 3 (เฮดปี 3)

นายอาณกร เหนือเมฆา (จากัวร์)
หัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 4 (เฮดปี 4)

เฮดชั้นปีทั้งสี่คนตามรายชื่อข้างต้นถูกส่งย้ายไปพักอยู่รวมกันที่ห้อง 666 หอพักเทียมฟ้าเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม

หรือจนกว่าจะเกิดความสมัคสมานสามัคคีระหว่างกัน คำสั่งมีผลตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

5.2 เปิดเพลงสามัคคีชุมนุมให้เฮดสี่ชั้นปีฟัง เพื่อกระตุ้นให้เกิดสามัญสำนึกด้านความสามัคคีในหมู่คณะ

มติที่ประชุม (โคตร) ไม่เห็นด้วย แต่ต้องปฏิบัติตาม
ความเห็นผู้จรรยาณาการประชุม สมน้ำหน้ากะลาหัวเจาะ!

ระเบียบวาระที่ 6 เชิญทุกคนออกจากห้องประชุม

- 6.1 เฮดปี 1 (ทิกเกอร์) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าร่าเริง
- เฮดปี 2 (เลโอ) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าที่ยิ้มอ่อน
- เฮดปี 3 (พูม่า) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าที่มีคำถาม
- เฮดปี 4 (จากัวร์) เดินออกจากห้องประชุมด้วยใบหน้าโห้ง

มติที่ประชุม เดินออกทางใครทางมัน
ความเห็นผู้จัดรายงานการประชุม บาย!

13

มติของคณะกรรมการ

- ให้มาสดคอตเสื่อ (พีไฮก) ถิ่นธงมหาวิทยาลัยตามเดิม
- เห็นชอบให้เฮดชั้นปีทั้งสี่คนย้ายไปพักร่วมกันที่ห้อง 666 หอพักเทียมฟ้า

มหาวิทยาลัยสิงห์สุธา จนกว่าจะกลับมาสามัคคีกัน

เลิกประชุม เวลา 12.45 น.

นายสมิง อยู่พงษ์ไพโร
เลขาธิการสโมสรนักศึกษา
ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวสกุณา ปักซี่สกุล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสิงห์สุธา
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

]

Puma's Story

3rd Year

รุ่นพี่บอกมาว่าพอขึ้นปี 3 ชีวิตจะยากมาก

ถามว่าผมกังวลอะไรมั๊ย ก็ไม่นะ ตอนอยู่บนูบาลคุณครูบอกว่าพวกพี่ประถมนะเรียนยาก พอขึ้นประถม ใครๆ ก็บอกว่ามัธยมยิ่งยาก พออยู่มัธยมก็เอาอีกละ มหาวิทยาลัยยากกว่า ก็คงเหมือนด่านในเกมละมั้ง ยิ่งเล่นไปไกลๆ ปีศาจก็ยิ่งตัวใหญ่ขึ้น มันคงเป็นเรื่องธรรมดาของการเติบโต

แต่มาตอนนี้ แค่เดือนแรกของการอยู่ปี 3 อืม...ยอมรับเลยครับ

ว่าชีวิตผมเปลี่ยนไป กลายเป็นชีวิตใครก็ไม่รู้แล้วเนี่ย

'1 ก.ย.

Room 666 ถ้าเสื้อ 666

คำขวัญประจำวัน

'สามัคคีคือพลัง (ถ้าตีกัน อย่าบอกอภิกार!)

ป.ล. อยากได้ Wi-Fi ส่วนตัว มาหารกันมัย'

รู้ตัวอีกทีผมก็มาเดินอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมแปลกตา เพื่อใช้ชีวิตร่วมกับใครไม่รู้อีกสามคน อันที่จริงจะพูดว่าใครไม่รู้ก็ไม่ถูกเท่าไร เพราะทุกคนคือหัวหน้านักศึกษาของแต่ละชั้นปี หรือที่เรียกกันง่าย ๆ ว่าเฮดรู่น ซึ่งผมเคยเจอทุกคนมาก่อน แล้วก็ได้ทำความรู้จักกันมาอย่างดี (ดี?) ผ่านการประชุมที่เต็มไปด้วยการเสนอไอเดีย การโต้เถียงที่นำราคาญ แล้วก็นั่นล่ะครับ ตีกันจนโดนอภิกारบตีสั่งลงโทษ

ห้อง 666 (ที่ตอนนี้กำลังจะกลายเป็นถ้าเสื้อ 666) เลยประกอบไปด้วยเสื้อสี่ตัวดังนี้

เฮดปี 1 ทิกเกอร์ เจ้านี้เป็นเด็กท่าแข็ง มนุษย์สัมพันธ์ดี รู้จักเข้าหารุ่นพี่ แถมยังยิ้มหวาน เอาตัวรอดเก่ง ของแถมจากการอยู่กับทิกเกอร์คือเสียงดีดีกีตาร์ ร้องเพลง ฟอนคลายบ้าง ฝันร้ายบ้าง แล้วแต่ช่วงเวลาและสถานการณ์

เฮดปี 2 เลโอ เกิดมาผมเพิ่งเคยเจอคนที่มั่นใจในความหล่อของตัวเองขนาดนี้ เจ้านี้หน้าตาดีมากก็จริง แต่นิสัยนี้เรียกได้ว่าเกินจินล้น ผมไม่ได้อยากเฝ้าทีนะ แต่ว่าเลโอน่ะเคยไปยื่นสองกระຈกตรงห้องนั่งเล่นแล้วบอกตัวเองว่า 'หล่อจนเบื่อตัวเองแล้วนะเนี่ย' ได้ข่าวว่ากระຈกในห้องนอนเพิ่งแตกไปสองสัจะเพราะแบบนี้แหละครับ

เฮดปี 3 พูม่า หรือผมเอง! เอาจริงๆ มัย ผมไม่ได้คิดว่าตัวเองจะมา เป็นเฮดอะไรนี้เลย เพียงแต่คณะผมคนน้อย ผู้ชายนี่ยิ่งน้อย ซึ่งไอ้ไอหมกับ

ไอ้อาร์มฝาแฝดสุดป๊อปของรุ่นอาสาเป็นเฮดกันไปแล้วคนละปีก่อนหน้า
ปีนี้พวกมันเลยพร้อมใจกันขึ้นนิวมาทางผม โดยทั้งคู่ยืนยันเป็นมั่นเป็นเหมาะว่า
ไม่ต้องทำอะไรมากหรอก ซิล

15

ตรงไหน...?

มันก็คงซิลแหละถ้า 'มิ่งค์' เพื่อนสนิทในกลุ่มไม่นึกสนุกเอาชื่อผมไป
เสนอในลิสต์หมวดหัวหน้านักศึกษาชั้นปีที่ 3 แล้วเขียนคำไปรยว่าผมเป็น
Boyfriend Material อะไรสักอย่าง เพราะผมชอบอ่านหนังสือ (ผมเรียน
วรรณกรรมเด็ก อาจารย์แข่งกันแปะลิสต์หนังสือดีที่เด็กและเยาวชนไทย
ควรอ่านมาให้ เป็นร้อยเรื่อง) ชอบถ่ายรูป (หาไอเดียทำโปรเจกต์) รักเด็ก
(หลานผม) รักสัตว์ (รักแต่ไปโล หม่าที่บ้าน) เลี้ยงแคคตัส (ซื้อมาต้นละ
ยี่สิบบาท และดูท่าแล้วไม่น่ารอด) รู้ตัวอีกทีก็มาเฉยเลยครับ แแฮชแท็ก
#พูม่าควรเป็นแฟนเรา #พูม่าที่แปลว่าแฟน แล้วผมก็ได้รับการโหวตให้เป็น
เฮดปี 3 ทั้งๆ ที่การอ่านเจ้าชายน้อย ถ่ายรูปห้องฟ้า รักเด็ก เลี้ยงหมา มัน
ไม่น่าจะช่วยพัฒนามหาวิทยาลัยให้ดีขึ้นได้เลยสักนิด

แต่เหตุผลที่ทุกคนโหวตให้ผมนะเหรอครับ

'พูม่าทำให้มหา'ลัยน่าอยู่ขึ้น :')

...ให้ผมทำหน้าที่ยังดี

ส่วนคนสุดท้าย เฮดปี 4 พี่จกั้วร์ เป็นคนที่บุคลิกดูน่ากลัวๆ หน่อย
ตอนแรกทีรู้ว่าโดนจับให้มาอยู่กับคนคนนี้นี่ผมนี่โคตรหนักใจ เพราะดูเป็นคน
เข้าถึงยาก จริงจัง ทุกอย่างรอบตัวต้องเพอร์เฟกต์ไปหมดนะครับ แต่ก็นั่นแหละ
เท่าที่อยู่ด้วยกันมาสักพักก็โอเคดี คงเพราะว่ามีทิกเกอร์กับเลโอที่ยั้วโมโหพี่เขา
เก่งกว่าผม ผมก็เลยกลายเป็นคนดีไปเลย

'15 ก.ย.

ถ้ำเสือ 666 ดงพญาเสือไฟ 666

คำขวัญประจำวัน

'ก.ย. 15 ยุงไม่กัด
ทิกเกอร์เอาไปกัดกินหมดแล้ว'

Wi-Fi

User: wif666

Password: 1234'

ผมไม่เคยอยู่หอพักนักศึกษามาก่อน เพราะบ้านก็ไม่ได้ไกล และในฐานะลูกคนเล็ก คุณแม่เนี่ยติดผมมากกก แต่ด้วยความที่มันเป็นคำสั่งลงโทษจากอธิการบดีก็เลยไม่มีทางเลือกอื่น ยังกดีที่ห้อง 666 ที่เราโดนจับมาอยู่รวมกันเป็นห้องขนาดใหญ่พิเศษซึ่งเคยถูกเตรียมไว้ให้นักศึกษาแลกเปลี่ยน เลยมีห้องนอนแยกพร้อมห้องน้ำในตัว มีมุมครัวให้ทำอาหารกับมุมดูทีวีตรงห้องนั่งเล่นพร้อมด้วยไมโครเวฟ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า และเครื่องใช้อื่นๆ ครบเซต ชีวิตก็สบายดีครับ ถ้าไม่นับเรื่องที่ต้องซื้อของกินมาแช่ตู้เย็นไว้แล้วมันหาย (เราลงความเห็นกันว่าเป็นฝีมือทิกเกอร์) หรือ Wi-Fi ที่มักจะเข้าไม่ได้เพราะยูสเซอร์เนมกับพาสเวิร์ดถูกเลโอเปลี่ยนทุกสองวัน (แถมแต่ละชื่อยากๆ ยาวๆ ทั้งนี้ ผมเลยแอบเปลี่ยนให้มันกลับมาเป็นรหัสง่ายๆ อย่าง 1234 เรียบร้อย) อาจจะไม่เจอบรรยากาศที่ทำให้ผมรู้สึกอึดอัดบ้างในบางที่ (ผมว่าผมก็มีระเบียบประมาณหนึ่งแล้วนะ แต่เจอพี่จ้าวร้เข้าไปคือต้องยอมขีดซ้ายอะ) แต่ชีวิตที่ต้องมาอยู่หอก็ไม่ได้แย่อะไรมาก

นอกจาก...

"คุณแม่ว่าไงครับ"

[เสารี่นี้กลับบ้านมั๊ยลูก]

"ว่าจะกลับครับ"

[ชื่อสมุติระบายสีกับดินสอสีมาฝากยายบาร์บี้ด้วย วันๆ ร้องจะเล่นแต่ไอแพด พอไม่ให้เล่นก็องแงใหญ่]

"ไนท์เอาให้เล่นจนติดไปแล้วแหง"

[เลี้ยงเด็กนี่ยากจริงๆ เลย ตอนนั้นแม่เลี้ยงเราสองคนมาได้ยังงี้เนี่ย]

"เพราะพุ่มน่ารักไง"

[จ๊ะ ก็น่ารักเหมือนแม่]

"หือ?"

ผมแก้มั่งทำเสียงเหมือนย่อนถามซ้ำๆ

"แล้วนี่บาร์บี้ต้อมากเลยหรือครับ"

[ช่วงนี้นะพุดมากกก พุดทั้งวัน แล้วก็นั่นแหละ อย่าให้ได้จับไอแพดเขียว เล่นเป็นชั่วโมงไม่ยอมเลิก]

[อย่าๆ ขา~]

[นั่นไง ได้ยินว่ามีคนพุดถึงก็มาเลยยัยตัวยุ่ง]

[ตัวไม่ยุ่ง~!!]

[อย่าคุยกับอาพุ่มอยู่]

[อาพุ่มมม...อาพุ่มขา บาร์บี้คิดถึง]

เสียงใสแจ๋วมาเลย นี่สินะพลังการอ่อนของเด็กผู้หญิง

[คิดถึงเพราะอะไร บอกอาพุ่มไปสิ]

[ง้อออ บาร์บี้อยากได้ตุ๊กตา~~]

"เดี๋ยวอาพุ่มซื้อให้ยี่สิบตัวเลย!"

ผมตกเป็นทาสบาร์บี้แล้ว ช่วยด้วย >.<

[พุ่ม จะมีอะไรกับใครต้องป้องกันนะลูก ยังไม่ต้องมีเพื่อนเล่นให้บาร์บี้ละ]

"โอ้ คุณแม่ เรื่องแบบนี้ใช้ว่าจะมีกันง่ายๆ..."

[นี่ อย่าทำเป็นเล่นไป แม่จริงจังนะ -*]

พอดูปแบบนี้ที่ไร คุณแม่จะสวมวิญญาณอาจารย์แม่สุดโหดใส่ผมทุกครั้ง ทั้งๆ ที่ในความหมายของผมนะ โอ้ เรียนก็หนัก งานก็เยอะขนาดนี้ แถมในห้อง ก็มีแต่รูมเมตแปลกๆ สามคน ผู้ชายล้วนอีกต่างหาก

...ใช้ว่าจะมีอะไรกับใครได้ง่ายๆ (!?)

[ในก็กับแบบนี้แหละ บอกว่าแค่ลองเล่นๆ ครั้งเดียว]

"..."

[ลูกอาจจะที่เดียวติดเหมือนพี่เค้าก็ได้]

เริ่มจริงจังขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วแะคุณแม่

[ไม่รู้ล่ะ ต้องป้องกัน พกถุงยางไว้เลยนะ]

ผมแอบเข้าไปกลางเหลือบตามองไปยังกล่องถุงยางอนามัยที่วางซ้อนกัน
อยู่ที่มุมหนึ่งของโต๊ะ ฟังดูประหลาดแต่ผมทำมันจริงๆ ครับ ทุกครั้งที่คุณแม่
พูดเรื่องนี้ขึ้นมา ผมจะแวะซื้อถุงยางอนามัยมาตั้งไว้หนึ่งกล่อง อยากรู้เหมือนกัน
ว่าครบปีมันจะสูงไปถึงเพดานเลยมัย ซึ่งก็ไม่แน่ ถ้าคุณแม่จะทิ้งหวงทิ้งหวง
จนโทรหาผมวันเว้นวันขนาดนี้

ป.ล. ไอ้จ๊ก เพื่อนสนิทผมสมัยมัธยมก็เรียนอยู่ที่นี้เหมือนกัน คณะ
สังคมสงเคราะห์ของมันเป็นโปรเจกต์ทำค่ายอาสาพัฒนาชุมชนปีละหลายแห่ง
ผมบอกมันไว้แล้วว่าถ้าจะไปออกค่ายและอยากได้ถุงยางไปแจกชาวบ้านที่ไหน
ก็มาเอาไปได้ ไม่ได้ซื้อมาทิ้งเล่นๆ นะครับ

[เพลิง!]

[ตายแล้ว บาร์บี้!]

[อุแงงง ย่าๆ ชา...คุณปลาๆ กระโดดใหญ่เลย]

หืม? ดูเหมือนว่าัยหหลานสาววัยสามขวบของผมจะก่อความวุ่นวายอะไร
ในบ้านอีกแล้ว เห็นตัวจ๊วๆ แค่นี้ แต่ป่วนเก่งเหลือเกิน

[เฮ้อ แค่นี้ก่อนนะลูก ัยยบาร์บี้ทำโหลปลาตกแตก]

อ้าว คุณปลาๆ ได้ข่าวว่าเพิ่งซื้อมาแค่แป็บเดียวเอง

[อย่าอ่านอนดีกันะลูก]

"ครับ"

[อย่ากินขนมเยอะด้วย]

"ครับ~"

[ถ้าอ้วนแก้มออกกลับมา แม่จับยึดแก้มแน]

"คุณแม่ -_-;"

และนี่ก็คือพู่มากับบทเริ่มต้นชีวิตปี 3 ที่แสนวุ่นวาย หวังว่าพอทุกอย่าง
เริ่มเข้าที่ อะไรๆ จะสงบเรียบร้อยกว่านี้นะครับ

ผมไม่ได้หวังมากไปใช่มัย...

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160623600.html>